

“Veidojot draudzību”

Vēstule draugam, kurš kļuva par etalonu

Dārgais draugs!

Tu droši vien nemaz nenojauti, ka to dari, kad tas notika, tomēr Tu mainīji manu dzīvi, turklāt uz labo pusi. Tu iedrošināji mani kļūt par cilvēku, kas esmu šodien, un pats kļuvi par etalonu, no kā ņemt piemēru. Pats labākais bija tas, ka neko no visa tā Tu nedarīji, lai saņemtu atzinību vai pateicību. Tu vienkārši biji Tu, rūpēdamies par cilvēkiem sev apkārt. Pēc visa tā, ko esi paveicis, ļauj man izstāstīt šo to, kas man bija Tev jāizstāsta jau sen.

Vispirms man jāatvainojas.

Lūdzu, piedod, ka es nekad nepateicu, ka šīs mazās lietas, ko katru dienu, nemaz nepamanīdams, darīji, veidoja mani par labāku cilvēku, un Tu pats kļuvi par piemēru, uz ko dzīvē tiekties. Tevis paveiktie sākumi ļāva man sajūst prieku par sevi, un to dēļ es ievēroju, cik brīnišķīgs cilvēks esi Tu. Es nevaru atsaukt atmiņā nevienu reizi, kad būtu dzirdējis kaut vienu negatīvu vārdu skanam no tavas mutes, un es zinu, ka nekad neesmu redzējis Tevi padodamies. Es apzinos – ja būtu kļuvis par kāda etalonu, es noteikti gribētu to uzzināt.

Otrkārt, es gribu, lai zini, ka visi sākumi, ko darīji manā labā, bija ļoti nozīmīgi.

Man vienmēr šķita, ka “neieideros”, un dažkārt es “iesprūdu” pie cilvēkiem, kas ir vecāki vai jaunāki par mani. Lai arī Tu esi vecāks, Tu pret mani izturējies kā pret vienlīdzīgu un nekad neizteici spriedumus par manu sacīto tikai tāpēc vien, ka esmu jaunāks. Es novērtēju, ka Tu nekad mani nenoniecinaji pat jokojoš un vienmēr iesaistīji mani dažādos pasākumos un aktivitātēs gan klasē, gan ārpus tās. Šī rīcība parādīja, cik gādīgs un līdzjūtīgs cilvēks tu esi, un mudināja mani līdzināties Tev, lai arī citi cilvēki varētu piedzīvot to, ko mūsu draudzībā piedzīvoju es.

Treškārt, gribu pateikt, ka novērtēju, cik ļoti daudz Tu manī ieklausījies.

Zinot, ka vienmēr būsi gatavs mani uzklaut, spēju izdzīvot grūtos laikus, un es zinu, ka Tu vienmēr būsi man blakus, lai kas arī notiktu. Kad es runāju, Tu vienkārši klausījies manī un palīdzēji ar padomu, kad vien varēji, raudzīdamies, lai man viss būtu kārtībā. Man nav vārdu, lai izteiktu pateicību par reizēm, kad neatstāji mani vienu, kaut teicu, ka viss kārtībā. Ļaujot man runāt un apzināties savas sajūtas, Tu palīdzēji samazināt stresu.

Un visbeidzot – lai arī neredzu Tevi visu laiku, Tu aizvien turpini mani veidot.

Lai arī nesatieku Tevi pārāk bieži, nedomāju, ka varu aizmirst visas atmiņas un tās rakstura iezīmes, ko no Tevis iemācījos. Tu man iemācīji būt laipnam, vienmēr sveicināt jaunus cilvēkus un nebaidīties pastāvēt par taisnību. Tu man parādīji tik daudz dažādu lietu, ko es varbūt nemaz nebūtu pamanījis, ja nebūtu Tavš draugs. Paldies Tev no visas sirds!

Ar sveicieniem,

Es